

# EDITORIAL

*Una de les forces principals que va promoure la creació de l'Associació Arqueològica de Girona, fou l'intent d'investigació sobre les primeres vides humanes a Catalunya que indubtablement haurien deixat alguna petja en la nostra terra. Aquesta fou una de les motivacions i diem una, perquè n'hi ha d'altres, que en propers buillets analitzarem.*

*El començament fou molt lent, dificultós i en certa manera desmoralitzador. Ni en el nostre país, ni quasi a Europa, aquesta investigació existia. El que nosaltres volíem era el coneixement del primer home, que devia ésser molt més vell del que hom deia, ja que les investigacions a l'Àfrica del matrimoni Leakey no deixaven cap dubte en aquest sentit. A Europa era coneguda la civilització dels bifacials (destrals de mà), però era indubtable que no podia ésser la primera, calia cercar-ne una altra de més vella de la que desconeixiem els tipus de fabricació, les tècniques emprades i els materials usats. La tasca era molt difícil i els resultats incerts.*

*Sortosament per nosaltres, al Rosselló, s'efectuàven estudis i investigacions del Paleolític Inferior a alt nivell. El professor Henry de Lumley i els seus equips, havien descobert estacions arcaiques a còdols tallats (Pebble culture) i escavàven amb mitjans adequats la cova que esdevindria més famosa en el Paleolític Inferior d'Europa: la Cova de l'Aragó a Tautavel (Rosselló) i nosaltres, gràcies a l'amabilitat i interès del professor de Lumley, vam recolzar la nostra incipient investigació que en els primers anys es limitava a l'estació gironina de còdols tallats del Puig d'En Roca.*

*Les prospeccions avançàven i mica en mica les vam estendre a tota la Vall del Ter. A les terrasses quaternàries, del Ter des de Bescanó fins a Jafre, hem descobert bon nombre d'estacions arcaiques similars a les trobades en els rius costaners del Rosselló. Al mateix temps ajudàven als nostres amics del Montgrí i de La Selva, on els descobriments s'anaven succeïnt.*

*És a dir que, a finals del 1978 teníem ja identificats més de 50 estacions, que s'havien descobert pel mètode de prospeccions ja que els materials es recollien a les superfícies dels terrenys. Tot això permetia treballar amb despeses molt reduïdes que s'han realitzat pels propis interessats en la investigació.*

*Però les troballes en superfície limitàven el sentit de la investigació. Calia cercar el que els arqueòlegs diuen material «in situ», és a dir, tal com l'home prehistòric el va deixar. En conseqüència, es va decidir realitzar excavacions sistemàtiques amb garantia científica. Vam estudiar i escollir tres llocs: La Caula (Alt Empordà) Puig d'En Roca (Girona) i Sota Palou a Campdevànol (Ripollès). A l'estiu del 1979 s'ha treballat en els tres llocs amb resultats molt positius i esperançadors, i això de tal forma, que les campanyes del 1980 seran incrementades en els tres llocs. Però, hem de dir, que ho farem si les disponibilitats ens ho permeten.*

*Si la fase de prospeccions no costava diners, no és el mateix cas en la d'excavacions. Es precisen materials de treball, de campament i alimentació del personal. Concretament necessitem ajudes econòmiques i de personal. L'esforç petit fet en 1979 cal portar-lo a nivells més alts en 1980. Els medis normals de l'Associació no podran fer front a aquestes despeses.*

*Hem obtingut resultats concrets que fan envellir enormement la vida humana a la nostra terra i emplen un capítol inèdit de la Història catalana. Esperem comprensió i ajuda.*